

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola LIX. Alexandri Papae III. Ad Omnes Principes. Hortatur eos ad
subsidium terrae sanctae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ne quis eam violare aliqua ratione præsumat. Nulli ergo omnino homini liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli apostolorum, se noverit incursum. Datum Tusculani v. Kalendas Aprilis.

EPISTOLA LIX.
ALEXANDRI PAPÆ III.

AD OMNES PRINCIPES.

Hortatur eos ad subsidium terræ sanctæ.

Alexander episcopus servus servorum Dei dilectis filiis nobilibus viris ducibus & principibus, comitibus, baronibus, & uniuersis Dei fidelibus, ad quos literæ istæ peruenerint, salutem & apostolicam benedictionem.

COR nostrum & omnium fratrum nostrorum sinistri Crumores, qui de Hierosolymitanis partibus ad nos communi transeuntium relatione peruenerunt, nimio dolore conturbant, cum vix vnquam aliquis, qui Christiano nomine censeatur, sine lacrymis & suspiriis audire valeat, quæ de statu illius terræ miserabili recitantur. Est siquidem infidelium (quod dolentes dicimus) incursione contrita, & vsque adeo fortium virorum potentia, & proborum virorum consilio viduata, quod nisi a Christianis regibus & principibus orbis celerem & potentem succursum habuerit, desolationem eius (quod absit) in ignominiam Dei, & in contemptum fidei Christianæ de proximo formidamus. Non est enim rex, qui terram illam regere possit, cum ille, videlicet Balduinus, qui regni gubernacula possidet, ita sit grauiter (sicut nosse vos credimus) iusto Dei iudicio flagellatus, vt vix ad tolerandos sufficiat continuos sui corporis cruciatus. Quam grauem siquidem iacturam, & quam miserabilem casum in personis, & rebus illa terra (pro qua patres & genitores nostri sanguinem proprium effuderunt in conflictu, quem olim cum gentibus habuit) peccatis exigentibus sit perpessa, nec nos sine multa cordis commotione recolimus, nec aliqui zelantes legem Domini possunt tantam stragem fidelium patienti

Concil. Tom. 27.

Rr ij

animo tolerare; præsertim cum illa gens pessima paganorum ex incommodis & periculis, quæ genti Christianorum intulerunt, tantam audaciam sumpsisse dicantur, ut se iactent impudenter terram illam (quod auertat Dominus) inuasuros.

Moueatur itaque vos zelus Domini, nec religio Christiana super tanta, quæ illi terræ imminet, contritione dormitet: sed vniuersa loca illa, quæ Saluator & Redemptor noster corporali præsentia dedicauit, viriliter tueamini: & contemnite gentes quæ abiiciunt Dominum, & Christianum nomen de terris abolere nituntur. Non est utique Christianus, qui præscriptæ terræ calamitatibus non mouetur, nec accingitur ad ipsam ab infidelium incurfibus defendendam, quam occupare laborant, & suis (quod absit) spurcitiis profanare. Hi autem, qui ex vobis fortes sunt, & bellis exercendis idonei, non minus scuto fidei, & lorica iustitiæ, quam materialibus armis induti, tam pium, quam necessarium opus ac laborem huius peregrinationis assument, & loca illa, in quibus Redemptor humani generis pro nobis nasci voluit, & mortem subiit temporalem, potenti virtute defendant, ne temporibus nostris sustineat in illis partibus Christianitatis detrimentum. Cum enim Christus pro salute nostra opprobria multa, & demum Crucis patibulum sustinuerit, ut nos offerret Deo, mortificatos quidem carne, * iustificatos autem spiritu, expedit admodum salutem fidelium, ut pro ipso corpora nostra periculis & laboribus exponamus, ne precium sanguinis, quem pro nobis effudit, videamur oblitum. Animaduertite igitur, dilecti in Christo filii, & videte quam probrosum, & quam mœrore dignum existeret Christianis, si aduersus habitatores terræ illius inimici Crucis Christi denuo præualerent, sicut eos præualituros non modicum formidamus, nisi de diuersis partibus Christianorum auxilium habitatoribus ipsis cum festinatione succurrat.

Ne igitur Christianitas gentilitati succumbat, totis viribus præuidete: quia melius est superuenturo malo ante tempus occurrere, quam remedium post causam querere vulneratam. Illis autem, qui pro Christo huius viæ laborem assumpserint, illam indulgentiam peccatorum,

quam patres & prædecessores nostri Vrbanus & Eugenius Romani pontifices statuerunt, apostolica auctoritate concedimus, & confirmamus. Vxores quoque, & filios eorum, & bona, & possessiones suas, sub beati Petri & nostra, nec non & archiepiscoporum, & episcoporum, & aliorum prælatorum ecclesiæ, decernimus protectione manere: prohibentes attentius, ne aduersus eos de his, quæ pacifice possident, aliqua post susceptam Crucem quæstio moueatur, donec redeant, vel de ipsorum obitu certissime cognoscatur. Liceat autem eis terras, seu possessiones alias, postquam propinqui, aut etiam domini sui, (ad quorum feudum pertinent) pecuniam ipsis mutuare, aut noluerint, aut non potuerint, ecclesiis, vel ecclesiasticis viris, aut aliis fidelibus libere, & sine vlla reclamatione pro expensis huius itineris titulo pignoris obligare. Præterea, quicumque de viris bellicosus, & ad illius terræ defensionem idoneis, illa sancta loca feruore deuotionis adierint, & ibi duobus annis contra Saracenos pro Christiani nominis defensione pugnaverint, de Iesu Christi pietate, & de beatorum Petri & Pauli apostolorum auctoritate, confisi, eis omnium suorum, de quibus corde contrito & humiliato confessionem susceperint, absolutionem facimus delictorum; nisi forte aliena bona rapuerint, vel vfuras extorserint, aut commiserint furta, quæ omnia debent in integrum emendari. Si vero non est in facultatibus delinquentium vnde valeant emendari, nihilo minus consequentur veniam, prout diximus, de commissis. Hi autem, qui illic per annum, sicut diximus, moram habuerint, de medietate sibi iniunctæ pœnitentiæ indulgentiam & remissionem suorum obtineant peccatorum. Omnibus autem sepulcrum Domini pro instanti necessitate visitare volentibus, siue in itinere moriantur, siue ad istum locum perueniant, laborem itineris ad pœnitentiam, & obedientiam, & remissionem omnium peccatorum iniungimus, vt de vitæ præsentis ergastulo ad illam beatitudinem, Domino largiente, perueniant, quam nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quam re promissit Dominus diligentibus se. Datum Tusculani decimo septimo Kalendas Februarii.